

Sygn. akt VI ACa 626/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Marcin Łochowski

Sędziowie: SA Aldona Wapińska

SO (del.) Joanna Mrozek (spr.)

Protokolant: protokolant Katarzyna Mikiciuk

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. E.

przeciwko (...) sp. z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 9 grudnia 2014 r., sygn. akt XX GC 1224/13

1. zmienia zaskarżony wyrok częściowo w ten sposób, że:

a) w punkcie pierwszym zasądza od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz A. E. kwotę 97.572,99 zł (dziewięćdziesiąt siedem tysięcy pięćset siedemdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 1.878,80 zł (jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt groszy) od dnia 31 lipca 2008 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 3.172 zł (trzy tysiące sto siedemdziesiąt dwa złote) od dnia 11 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 3.904 zł (trzy tysiące dziewięćset cztery złote) od dnia 26 kwietnia 2009 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 4.880 zł (cztery tysiące osiemset osiemdziesiąt złotych) od dnia 26 czerwca 2009r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 3.918,64 zł (trzy tysiące dziewięćset osiemnaście złotych sześćdziesiąt cztery grosze) od dnia 2 lipca 2009 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.281 zł (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt jeden złotych) od dnia 15 lipca 2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 976 zł (dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych) od dnia 1 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.684 zł (dwa tysiące sześćset osiemdziesiąt cztery złote) od dnia 9 sierpnia 2009r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.518,11 zł (jeden tysiąc pięćset osiemnaście złotych jednaście groszy) od dnia 18 września 2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 497,46 zł (czteryście dziewięćdziesiąt siedem złotych czterdzieści sześć groszy) od dnia 26 września 2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.196 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt sześć złotych) od dnia 8 października 2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.856 zł (pięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) od dnia 28 listopada 2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.100 zł (sześć tysięcy sto złotych) od dnia 28 listopada 2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 19.520 zł (dziewiętnaście tysięcy pięćset dwadzieścia złotych) od dnia 28 listopada 2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.830 zł (jeden tysiąc osiemset trzydzieści złotych) od dnia 8 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.708 zł (jeden tysiąc siedemset osiem złotych) od dnia 6 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 183 zł (sto osiemdziesiąt trzy złote) od dnia 15 lutego 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.491,11 zł (jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt jeden złotych jednaście groszy) od dnia 16 kwietnia 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.952 zł (jeden tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) od dnia 28 maja 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.660 zł (trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt złotych) od dnia 28 maja 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.537,60 zł (dwa tysiące pięćset trzydzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) od dnia 8 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.428,20 zł (trzy tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych dwadzieścia groszy) od dnia 10 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 19.520 zł (dziewiętnaście tysięcy pięćset dwadzieścia złotych) od dnia 23 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.464 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt cztery złote) od dnia 24 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 122 zł (sto dwadzieścia dwa złote) od dnia 2 lipca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 976 zł (dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych) od dnia 15 lipca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 69,54 zł (sześćdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt cztery grosze) od dnia 16 lipca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 249,49 zł (dwieście czterdzieści dziewięć złotych czterdzieści dziewięć groszy) od dnia 5 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty,

a w pozostałym zakresie oddala powództwo;

b) w punkcie drugim zasądza od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz A. E. kwotę 3.970,36 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt złotych trzydzieści sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

c) w punkcie trzecim nakazuje pobrać od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w W. kwotę 4.163 zł (cztery tysiące sto sześćdziesiąt trzy złote) tytułem niewiszczonej części opłaty od pozwu;

2. w pozostałym zakresie oddala apelację;

3. zasądza od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz A. E. kwotę 6.937,76 zł (sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści siedem złotych siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego

Sygn. akt VI A Ca 626/15

UZASADNIENIE

Powód A. E. pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 7 marca 2013 r. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) sp. z o.o. w W. (uprzednio (...) sp. z o.o. w W.) kwoty 111.021,99 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż powód wykonał dla pozwanej szereg usług informatycznych, a pomimo wystawienia faktur i uznania długu, nie zaspokoił roszczenia.

W dniu 24 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Lublinie (...)Wydział (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany (...) sp. z o.o. w W. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu. Pozwany zgłosił zarzut przedawnienia, a następnie w piśmie procesowym z dnia 7 stycznia 2014 r. zakwestionował otrzymanie faktur i uznanie wierzytelności powoda.

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2014 roku w sprawie XX GC 1224/13 Sąd Okręgowy w Warszawie (...) Wydział (...) w punkcie I oddalił powództwo, w punkcie II zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3617 zł tytułem kosztów procesu i w punkcie III nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4163 zł tytułem kosztów sądowych.

Na podstawie zgromadzonych dokumentów w postaci faktur VAT, wydruków informacji e-mail oraz zeznań świadków M. Ł., U. K., M. D. i K. O. Sąd Okręgowy ustalił, że A. E. wykonywał na rzecz (...) sp. z o.o. usługi informatyczne w okresie od lipca 2008 do sierpnia 2010r. i obciążył pozwanego fakturami Vat o nr:

(...) z dnia 16 lipca 2008 r. na kwotę 1.878,80 zł płatną do dnia 30 lipca 2008 r.,

(...) z 31 października 2008 r. na kwotę 549,00 zł płatną do dnia 14 listopada 2008r.,

(...) z 31 października 2008 r. na kwotę 12.900,00 zł płatną do dnia 14 listopada 2008r.,

(...) z dnia 26 listopada 2008 r. na kwotę 3.172,00 zł płatna do dnia 10 grudnia 2008r.,
(...) z dnia 26 marca 2009 r. na kwotę 3.904,00 zł płatną do dnia 25 kwietnia 2009 r.,
(...) z dnia 2 czerwca 2009 r. na kwotę 4.880,00 zł płatną do dnia 25 czerwca 2009 r.,
- (...) z dnia 17 czerwca 2009 r. na kwotę 3.918,64 zł płatną do dnia 1 lipca 2009 r.,
(...) z dnia 30 czerwca 2009 r. na kwotę 1.281,00 zł płatną do dnia 14 lipca 2009 r.,
(...) z dnia 17 lipca 2009 r., na kwotę 976,00 zł płatną do dnia 31 lipca 2009 r.,
(...) z dnia 24 lipca 2009 r., na kwotę 2.684,00 zł płatną do dnia 8 sierpnia 2009 r.,
(...) z dnia 3 września 2009 r. na kwotę 1.518,11 zł płatną do dnia 17 września 2009 r.,
(...) z dnia 24 września 2009 r. na kwotę 497,46 zł płatną do dnia 25 września 2009 r.,
(...) z dnia 23 września 2009 r. na kwotę 2.196,00 zł płatną do dnia 7 października 2009r.,
(...) z dnia 13 listopada 2009 r. na kwotę 5.856,00 zł płatną do dnia 27 listopada 2009 r.,
(...) r. z dnia 13 listopada 2009 r. na kwotę 6.100,00 zł płatną do dnia 27 listopada 2009r.,
(...) z dnia 13 listopada 2009 r. na kwotę 19.520,00 zł płatną do dnia 27 listopada 2009r.,
(...) z dnia 23 listopada 2009 r. na kwotę 1.830,00 zł płatną do dnia 7 grudnia 2009 r.,
(...) z dnia 22 grudnia 2009 r. na kwotę 1.708,00 zł płatną do dnia 5 stycznia 2010 r.,
(...) z dnia 31 stycznia 2010 r. na kwotę 183,00 zł płatną do dnia 14 lutego 2010 r.,
(...) z dnia 1 kwietnia 2010 r. na kwotę 1.491,11 zł płatną do dnia 15 kwietnia 2010 r.,
(...) z dnia 27 maja 2010 r. na kwotę 1.952,00 zł płatną do dnia 27 maja 2010 r.,
(...) z dnia 13 maja 2010 r. na kwotę 3.660,00 zł płatną do dnia 27 maja 2010 r.,
(...) z dnia 24 maja 2010 r. na kwotę 2.537,60 zł płatną do dnia 7 czerwca 2010 r.,
(...) z dnia 26 maja 2010 r. na kwotę 3.428,20 zł płatną do dnia 9 czerwca 2010 r.,
(...) z dnia 8 czerwca 2010 r. na kwotę 19.520,00 zł płatną do dnia 22 czerwca 2010r.,
(...) z dnia 9 czerwca 2010 r. na kwotę 1.464,00 zł płatną do dnia 23 czerwca 2010 r.,
(...) z dnia 17 czerwca 2010 r. na kwotę 122,00 zł płatną do dnia 1 lipca 2010 r.,
(...) z dnia 30 czerwca 2010 r. na kwotę 976,00 zł płatną do dnia 14 lipca 2010 r.,
(...) z dnia 1 lipca 2010 r. na kwotę 69,54 zł płatna do dnia 15 lipca 2010 r. ,
(...) z dnia 21 lipca 2010 r. na kwotę 249,49 zł płatna do dnia 4 sierpnia 2010r.

(...) sp. z o. o. zaproponował spłatę zobowiązań w ratach maillem z dnia 8 marca 2011 r. oraz kontaktował się z A. E. w sprawie zapłaty zobowiązań, w tym faktur o nr (...). Nie zostało podpisane oświadczenie o uznaniu długu ani ugoda i oświadczenie o poddaniu się egzekucji. Sąd Okręgowy uznał, iż strony niniejszego postępowania zawarły umowę,

której przedmiotem było świadczenie usług informatycznych, dlatego zastosowanie w sprawie znalazły art.627 i nast. k.c. oraz art. 751 k.c., który wprowadza dla wskazanych w nim roszczeń z umowy zlecenia oraz umów o świadczenie usług, nieuregulowanych innymi przepisami, dwuletni termin przedawnienia. Sąd stwierdził, że roszczenia objęte pozwem uległy przedawnieniu najpóźniej w 2012 r., a zatem zanim został złożony pozew w dniu 8 marca 2013 r. Sąd powołał się na orzecznictwo (uchwała SN z 26.04.1995 r., III CZP 39/95, OSNC 1995/9/120), zgodnie z którym przesłane przez dłużnika wierzycielowi wezwanie do zawarcia ugody, czy uznania długu, niepodpisane przez osoby upoważnione do reprezentowania dłużnika, nie stanowi uznania roszczenia przerywającego bieg przedawnienia, zaś w niniejszej sprawie oświadczenie z 8 marca 2011 roku nie pochodzi od organu osoby prawnej. Zdaniem Sądu brak jest dowodów na to, iż pozwany w istocie stwierdził w sposób stanowczy istnienie wobec powoda, jako wierzyciela, zobowiązania pieniężnego w konkretnej wysokości. Przedstawione dowody korespondencji stron nie wskazują, jakie konkretnie wierzytelności miałyby podlegać zapłacie, albowiem wierzytelności nie zostały dostatecznie zidentyfikowane poprzez określenie kwoty, terminów powstania, czy tytułu, a zadość temu nie czyni wezwanie do złożenia faktur, przy uwzględnieniu kilkuletniej współpracy stron. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Apelację od powyższego wyroku w całości wniósł powód, zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art.123§1 pkt 2 k.c. poprzez uznanie, że nie znajduje on zastosowania w sytuacji, w której przed upływem terminu przedawnienia roszczenia przez zarządu pozwanej w drodze korespondencji elektronicznej potwierdził jego istnienie oraz wyraził zamiar progresywnej spłaty istniejącego zadłużenia, naruszenie art.627 k.c. odnoszącego się do umowy o dzieło i art.751 k.c. poprzez uznanie, że między stronami doszło do zawarcia umowy o świadczenie usług informatycznych i przyjęcie dwuletniego terminu przedawnienia do wszystkich roszczeń, podczas gdy z załączonych do pozwu faktur wynikały tytuły świadczeń, których znaczna część nie kwalifikowała się do umów o dzieło, zlecenia i świadczenie usług, jak również naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art.233§1 k.p.c., mające wpływ na rozpoznanie sprawy, poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego i zaniechanie przeprowadzenia analizy poszczególnych należności udokumentowanych fakturami oraz błędne przyjęcie, że wszystkie należności powoda stanowią wynagrodzenie z tytułu świadczenia usług i znajduje do nich zastosowanie dwuletni termin przedawnienia. Powód wniósł o zmianę wyroku i zasądzenie na jego rzecz kwoty żądanej pozwem wraz z kosztami procesu za obie instancje, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy, jednak dokonał odmiennej niż Sąd I instancji oceny prawnej zgromadzonych dowodów. Podnoszone w apelacji zarzuty naruszenia prawa materialnego i procesowego należało uznać za uzasadnione.

Sąd Okręgowy błędnie przyjął, że oświadczenie członka zarządu pozwanej spółki z dnia 8 marca 2011 roku, w którym w drodze korespondencji elektronicznej zwrócił się do powoda z propozycją progresywnej spłaty istniejącego zadłużenia, nie przerywa biegu przedawnienia. Zgodnie z art.123 §1 pkt 2 k.c. bieg terminu przedawnienia przerywa uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, w tym również tzw. uznanie niewłaściwe, czyli zewnętrzne wyrażenie przez dłużnika, w sposób wyraźny lub dorozumiany, przeświadczenia o istnieniu roszczenia. W orzecznictwie przyjmuje się, że oświadczenie wiedzy dłużnika stanowiące uznanie niewłaściwe nie musi precyzować wysokości długu, ani jego podstawy prawnej. Niewskazanie przez członka zarządu pozwanej, za które faktury ma zapłacić, nie niweczy skutków jego oświadczenia w zakresie przerwania biegu przedawnienia. Z treści wiadomości e-mail wynika bowiem jasno, że zadłużenie przekracza kwotę 90.000 zł. Ponadto jego treści nie należy interpretować

w oderwaniu od poprzedniej korespondencji, m. in. z dnia 21 stycznia 2011 roku, w której członek zarządu pozwanej wyraźnie wskazuje 5 faktur objętych niniejszym sporem, czy też maila powoda do pozwanej z dnia 21 września 2010 roku wskazującego łączną kwotę należności na rzecz powoda w wysokości 170.814,19 zł. Powód wyjaśnił przy tym, że kwota 59.792,20 zł jest dochodzona w innym postępowaniu od wspólników spółki cywilnej, m.in. od B. K. będącego członkiem zarządu pozwanej (...) sp. z o. o. w W., który wystąpił do powoda w jej imieniu z propozycją spłaty zadłużenia w ratach. Z akt sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy pod sygn. IX GC 3934/13 wynika przyznanie przez B. K., że korespondencja mailowa, na którą powołuje się powód w rozpoznawanej przez Sąd Apelacyjny sprawie, dotyczyła należności przysługujących powodowi od (...) sp. z o.o., a nie wspólników (...) spółki cywilnej (strona 3 apelacji powoda k.140 akt IX GC 3934/13). Pozwana nie wykazała, że między stronami istnieje wiele różnorodnych stosunków prawnych uniemożliwiających jednoznaczną identyfikację należności wskazanych w pozwie w opisanej korespondencji elektronicznej. Sąd Apelacyjny nie podzielił stwierdzenia przez Sąd Okręgowy, że pochodzące od członka zarządu spółki oświadczenie z 8 marca 2011 roku nie skutkuje przerwaniem biegu przedawnienia, gdyż nie pochodzi od powołanego do reprezentowania spółki organu. Sposób uznania długu przez spółkę poprzez oświadczenie jednego członka spośród dwuosobowego zarządu został potwierdzony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2011 roku w sprawie I CSK 703/10. Sąd Najwyższy wskazał, że uznanie niewłaściwe jest przede wszystkim wyrazem świadomości dłużnika ciężącego na nim zobowiązania, a więc aktem wiedzy. Wystarczającą przesłanką jest więc tu wiedza jednej z osób wchodzących w skład organu powołanego do reprezentowania dłużnika. Wymaganie pełnej reprezentacji prowadziłoby w rezultacie do zakwestionowania sensu instytucji uznania niewłaściwego, która praktycznie nie różniłaby się od uznania właściwego. Z tych względów Sąd Najwyższy przyjął, że skierowane do wierzyciela oświadczenie jednego z członków zarządu spółki, w której obowiązuje reprezentacja dwuosobowa, o gotowości spłacania zobowiązania spółki w ratach, stanowi przejaw uznania niewłaściwego roszczenia, powodującego przerwanie biegu przedawnienia. W przedmiotowej sprawie oświadczenie jednego z członków zarządu spółki, w której – jak wynika z odpisu pełnego KRS (k.93v) – do 2012 roku obowiązywała reprezentacja jednoosobowa, o gotowości spłacania zadłużenia spółki w ratach, stanowi uznanie niewłaściwe będące przejawem lojalności dłużnika, polegające na tym, że dłużnik nie składa wprawdzie wyraźnego oświadczenia o uznaniu roszczenia, lecz na podstawie objawów jego zachowania kontrahent może zasadnie przyjmować, że dłużnik ma świadomość ciężącego na nim zobowiązania i ma zamiar dobrowolnego spełnienia świadczenia. Zdaniem Sądu, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, nie można było odmówić przypisania skuteczności prawnej oświadczeniu z dnia 8 marca 2011 roku, wyrażona w nim intencja uznania roszczenia była bowiem wystarczająco jasna. Sekwencja czasowa maili oraz analiza ich treści prowadzą do wniosku, że stanowisko strony pozwanej co do spłaty należności świadczy jednoznacznie o wiedzy składającej je osoby co do rodzaju należności i jej wysokości. W związku z tym konieczne było ustalenie, do jakich konkretnie okresów przerwanie przedawnienia się odnosiło, aby ostatecznie ocenić, czy doszło do przedawnienia roszczenia powoda.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że termin przedawnienia roszczeń upływał w stosunku do wymienionych faktur w następujących datach: nr (...) z dnia 16 lipca 2008 r. na kwotę 1.878,80 zł w dniu 31 lipca 2011 r., nr (...) z 31 października 2008 r. na kwotę 549,00 zł w dniu 15 listopada 2010 r., nr (...) z 31 października 2008 r. na kwotę 12.900,00 zł w dniu 15 listopada 2010 r., nr (...) z dnia 26 listopada 2008 r. na kwotę 3.172,00 zł w dniu 11 grudnia 2011 r., nr (...) z dnia 26 marca 2009 r. na kwotę 3.904,00 zł w dniu 26 kwietnia 2011 r., nr (...) z dnia 2 czerwca 2009 r. na kwotę 4.880,00 zł w dniu 26 czerwca 2011 r., nr (...) z dnia 17 czerwca 2009 r. na kwotę 3.918,64 zł w dniu 2 lipca 2011 r., nr (...) z dnia 30 czerwca 2009 r. na kwotę 1.281,00 zł w dniu 15 lipca 2011 r., nr (...) z dnia 17 lipca 2009 r., na kwotę 976,00 zł w dniu 1 sierpnia 2011 r., nr (...) z dnia 24 lipca 2009 r., na kwotę 2.684,00 zł w dniu 9 sierpnia 2011 r., nr (...) z dnia 3 września 2009 r. na kwotę 1.518,11 zł w dniu 18 września 2011 r., nr (...) z dnia 24 września 2009 r. na kwotę 497,46 zł w dniu 26 września 2011 r., nr (...) z dnia 23 września 2009 r. na kwotę 2.196,00 zł w dniu 8 października 2011 r., nr (...) z dnia 13 listopada 2009 r. na kwotę 5.856,00 zł w dniu 28 listopada 2012 r., nr (...) r. z dnia 13 listopada 2009 r. na kwotę 6.100,00 zł w dniu 28 listopada 2012 r., nr (...) z dnia 13 listopada 2009 r. na kwotę 19.520,00 zł w dniu 28 listopada 2011 r., nr (...) z dnia 23 listopada 2009 r. na kwotę 1.830,00 zł w dniu 8 grudnia 2012 r., nr (...) z dnia 22 grudnia 2009 r. na kwotę 1.708,00 zł w dniu 6 stycznia 2012 r., nr (...) z dnia 31 stycznia 2010 r. na kwotę 183,00 zł w dniu 15 lutego 2012 r., nr (...) z dnia 1 kwietnia 2010 r. na kwotę 1.491,11 zł w dniu 16 kwietnia 2013 r. w zakresie kwoty 671 zł i w dniu 16 kwietnia 2012 r. w pozostałym zakresie, nr (...) z dnia 27 maja 2010 r. na

kwotę 1.952,00 zł w dniu 28 maja 2012 r., nr (...) z dnia 13 maja 2010 r. na kwotę 3.660,00 zł w dniu 28 maja 2012 r., nr (...) z dnia 24 maja 2010 r. na kwotę 2.537,60 zł w dniu 8 czerwca 2012r., nr (...) z dnia 26 maja 2010 r. na kwotę 3.428,20 zł w dniu 10 czerwca 2013 r. w zakresie kwoty 3172 zł i w dniu 10 czerwca 2012 roku w pozostałym zakresie, nr (...) z dnia 8 czerwca 2010 r. na kwotę 19.520,00 zł w dniu 23 czerwca 2012 r., nr (...) z dnia 9 czerwca 2010 r. na kwotę 1.464,00 zł w dniu 24 czerwca 2013 r., nr (...) z dnia 17 czerwca 2010 r. na kwotę 122,00 zł w dniu 2 lipca 2012 r., nr (...) z dnia 30 czerwca 2010 r. na kwotę 976,00 zł w dniu 15 lipca 2012 r., nr (...) z dnia 1 lipca 2010 r. na kwotę 69,54 zł w dniu 16 lipca 2012 r., nr (...) z dnia 21 lipca 2010 r. na kwotę 249,49 zł w dniu 5 sierpnia 2012 r.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy nietrafnie zakwalifikował wszystkie roszczenia wynikające z załączonych do pozwu faktur jako dotyczące świadczenia usług i zastosował do nich dwuletni termin przedawnienia. Słuszny okazał się zatem zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób niewszechstronny i zaniechanie przeprowadzenia analizy poszczególnych należności udokumentowanych fakturami. Analiza dołączonych do pozwu faktur prowadzi do wniosku, że faktury: nr (...) z dnia 16 lipca 2008 r. na kwotę 1.878,80 zł płatna do dnia 30 lipca 2008 r., nr (...) z dnia 26 listopada 2008 r. na kwotę 3.172,00 zł płatna do dnia 10 grudnia 2008 r., nr (...) z dnia 13 listopada 2009 r. na kwotę 5.856,00 zł płatna do dnia 27 listopada 2009 r., nr (...) z dnia 23 listopada 2009 r. na kwotę 1.830,00 zł płatna do dnia 7 grudnia 2009 r., nr (...) z dnia 1 kwietnia 2010r. w zakresie kwoty 671 zł płatna do dnia 15 kwietnia 2010 r., nr (...) z dnia 26 maja 2010 r. w zakresie kwoty 3.172 zł płatna do dnia 9 czerwca 2010r., nr(...) z dnia 9 czerwca 2010 r. na kwotę 1.464,00 zł płatna do dnia 23 czerwca 2010 r., dotyczą należności z tytułu wypożyczenia sprzętu multimedialnego, a więc wynikają z umowy zbliżonej do najmu, dla której przewidziany jest w art.118 k.c. ogólny, 3-letni termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, upływający dopiero po 17 lipca 2011 roku. Pozostałe wierzytelności wynikają z umów sprzedaży, o dzieło lub świadczenie usług, do których stosuje się 2-letni termin przedawnienia wynikający odpowiednio z art.554 k.c., 646 k.c. i 751 k.c. Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że pozew został wniesiony po upływie terminu przedawnienia jedynie w zakresie roszczeń wynikających z faktur nr (...) z dnia 31 października 2008 r. na kwotę 549,00 zł płatną do dnia 14 listopada 2008 r. oraz nr (...) z dnia 31 października 2008 r. na kwotę 12.900,00 zł płatną do dnia 14 listopada 2008r. Płatność pozostałych faktur następuje w datach przypadających w okresie krótszym niż trzy (w przypadku umowy najmu) albo dwa lata (w przypadku pozostałych umów) licząc od dnia 8 marca 2011 roku, kiedy doszło do przerwania biegu przedawnienia. Zgodnie z art.124§1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia, biegnie ono na nowo. Termin przedawnienia roszczeń nie zakończył biegu w okresie między uznaniem niewłaściwym w dniu 8 marca 2011 roku a wniesieniem pozwu, który wpłynął do sądu w dniu 7 marca 2013 roku. Przewidziany w art.124§1 k.c. zwrot "biegnie na nowo" oznacza, że od początku liczony jest termin przedawnienia przewidziany dla określonego roszczenia majątkowego, przy czym nie bierze się pod uwagę dotychczasowego (do przerwy) upływu terminu przedawnienia (Kazimierz Piasecki w komentarzu do art.124 k.c.). Jest rzeczą jasną, że uznanie powoduje przerwę biegu przedawnienia tylko takiego roszczenia, które jeszcze się nie przedawniło (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2011 r. I CSK 703/10). Oświadczenie strony pozwanej o uznaniu niewłaściwym roszczenia nie jest wystarczająco jednoznaczne do stwierdzenia, że stanowi w istocie także formę zrzeczenia się zarzutu przedawnienia, stąd należało częściowo uwzględnić zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd Apelacyjny nie dał wiary twierdzeniom pozwanej, że nie otrzymała dołączonych do pozwu faktur oraz o braku świadczenia na jej rzecz przez powoda opisanych w pozwie usług, albowiem pozostają w sprzeczności z zeznaniami przesłuchanych świadków, potwierdzających podnoszone przez powoda okoliczności dotyczące współpracy stron. Ponadto, twierdzenia te podlegały pominięciu jako spóźnione.

Mając powyższe okoliczności na względzie, Sąd orzekł jak pkt 1 sentencji wyroku na podstawie art.386§1 k.p.c. i w punkcie 2 w myśl art.385 k.p.c. Koszty procesu w postępowaniu przed Sądem I instancji zostały stosunkowo rozdzielone, stosownie do treści art.100 k.p.c. Powoda należało uznać za stronę wygrywającą proces w obu instancjach w 88%, wobec czego przysługiwał mu w tej części zwrot poniesionych kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika 3600 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, opłatę od pozwu 1388 zł - łącznie w wysokości 4404,40 zł, pomniejszonej o kwotę 434,04 zł stanowiącą koszty procesu należne pozwanemu w części oddalającej powództwo (3617 zł x 12%). Mając na względzie uwzględnienie powództwa w przeważającej części, na zasadzie art.113

ust.1 u.o.k.s.c. w zw. z art.100 k.p.c., pozwanego należało obciążyć obowiązkiem zwrotu w całości nieuiszczonych kosztów sądowych obejmujących część opłaty od pozwu w wysokości 4163 zł.

O kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym, obejmujących po stronie powoda opłatę od apelacji w kwocie 5552 zł i po obu stronach wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2700 zł, postanowiono w punkcie 3 wyroku, stosownie do treści art.391§1 k.p.c. w zw. z art.100§1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 i §12 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U nr 1804).

.